Не забувайте, як сліпий Самсон,
Що лева переміг, колись попав
Осліплений, острижений в полон
І там покірно жорна обертав,
І вартовий його з тюрми, з тенет
До філістимців п'яних на бенкет

Привів у храм, і як плечем наліг
Він на стовпи, що підпирали дах,
І згинув сам, і за собою всіх
Напасників своїх поверг у прах.
Сліпий, убогий раб, загинув сам,
А з ним і вся юрба, весь хор і храм.

Такий Самсон живе й посеред нас,
Острижений, сліпий... Та може й він
Усі підпори зрушити в свій час,
Звалить державу вільну в прах і тлін,
Обрушити святиню наших прав,
Щоб навіть слід її навік пропав.

Переклад В. Мисика